

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 417

din 29 aprilie 2015

Prin raportul nr. 883/IJ/292/SIP/2015, Inspecția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea domnului procuror SÎNTION MARIAN ROLF de apărare a reputației profesionale.

Domnul procuror a fost prezent în ședința Plenului din data de 29 aprilie 2015.

Acesta a formulat cerere de recuzare a unor membrii ai Consiliului Superior al Magistraturii respectiv: domnul procuror Muscalu Gheorghe, domnul judecător Aron Mircea, doamna procuror Palade Luminița, doamna Dumitrescu Corina Adriana, doamna Ciochină Daniela, arătând că la soluționarea acestei cauze ar trebui să participe numai acei membrii care nu s-au pronunțat într-o formă sau alta asupra activității desfășurate de petent în perioada menționată. În sprijinul afirmațiilor sale, domnul procuror invocă Hotărârea Olexandr Volkov c. Ucrainei prin care Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că există suspiciuni privind lipsa de independență și imparțialitate a membrilor Consiliului Superior de Justiție.

Analizând, cu prioritate, cererile de recuzare formulate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Potrivit prevederilor art.134 alin.(2) din Constituția României și ale art.44 alin.(1) din Legea nr.317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată.

În raport cu dispoziții legale, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că rolul său de instanță de judecată se regăsește numai în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, iar pentru soluționarea cererilor de apărare a reputației formulate de judecători și procurori, cu excepția celor date în materie disciplinară, Plenul este o structură administrativ funcțională.

Prin urmare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că dispozițiile Codului de procedură civilă privind instituția incompatibilității, abținerii și a recuzării nu sunt aplicabile în procedura soluționării prezentei cereri, astfel că cererea de recuzare formulată este inadmisibilă.

Făcând referire la trimiterea petentului la Hotărârea Olexandr Volkov c. Ucrainei, Plenul constată că în această speță, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului analizează o procedură disciplinară în fața Consiliului Superior de Justiție, diferită de procedura pendinte, pentru apărarea reputației profesionale ce se derulează în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

Domnul procuror SÎNTION MARIAN ROLF a solicitat amânarea sau suspendarea cauzei până la soluționarea cererii sale care se află pe rolul Curții Europene pentru Drepturile Omului.

În timpul ședinței Plenului din 29.04.2015 s-a pus în discuție și restituirea raportului Inspecției Judiciare în vederea completării acestuia cu aspecte legate de activitatea desfășurată de petent în perioada cât a fost procuror.

Plenul constată că nu se impune amânarea sau suspendarea cauzei, motivat de faptul că cererea de apărare a reputației profesionale nu depinde de rezultatul petiției aflată pe rolul Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Totodată, se constată că nu este necesară restituirea raportului Inspecției Judiciare în vederea completării, având în vedere că raportul a fost completat ca urmare a solicitării Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din ședința de la data de 06.11.2014.

Având cuvântul pe fondul cauzei, domnul procuror a solicitat admiterea cererii sale, arătând că acesta este singurul instrument de apărare pe care legea îl pune la dispoziție, iar Plenul Consiliului Superior al Magistraturii este unicul cadru instituțional în care își poate susține punctul de vedere în legătură cu aspectele învederate. Starea de pericol în care se găsește este legată de activitatea de anchetă pe care a desfășurat-o, iar funcția executivă deținută a fost raportată la activitatea de procuror. Împotriva sa au fost derulate mai multe proceduri, atât penale, cât și civile (executări silite).

Domnul procuror susține că îi pot fi încălcate drepturile prevăzute de art. 3, art. 8, art. 14, art. 17, precum și dreptul la un recurs efectiv, statuate în Convenția Europeană pentru Drepturile Omului. Astfel, campania mediatică pornită împotriva sa are legătură cu activitatea de procuror și cu anchetele derulate anterior perioadei cât a funcționat la Direcția Generală Anticorupție.

Analizând cererea formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În temeiul art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, la data de 4 aprilie 2007, domnul procuror Sîntion Marian Rolf a adresat Consiliului Superior al Magistraturii o cerere de apărare a reputației profesionale, solicitând luarea măsurilor ce se impun în raport de aspectele publicate într-o serie de articole de presă cu privire la unele acte și fapte comise față de acesta în perioada în care îndeplinea funcția de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative (fost Ministerul Administrației și Internelor).

În motivarea cererii de apărare a reputației profesionale, domnul Sîntion Marian Rolf arată că este procuror din anul 1996, exercitând activitatea în cadrul Parchetului de

pe lângă Judecătoria Constanța, fiind promovat ulterior la Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța, iar din anul 2002 la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În luna martie 2005 a fost detașat în cadrul Ministerului Administrației și Internelor pentru o perioadă de 3 ani unde a ocupat, prin concurs, funcția de Director General al Direcției Generale Anticorupție.

Încă din toamna anului 2006, foști angajați ai Direcției Generale Anticorupție au demarat acțiuni de denigrare a capacităților profesionale și chiar intelectuale ale echipei manageriale printr-o serie de articole publicate în cotidiene naționale și pe site-uri de internet, acțiuni care, pe lângă aceea că prezentau stări de fapt inexistente, contraveneau chiar statului de ofițeri de poliție al celor implicați.

Ulterior, respectiv la data de 16 noiembrie 2007, acesta a formulat o completare la cererea inițială, solicitând apărarea reputației profesionale față de activitățile de supraveghere operativă realizate în perioada mai-octombrie 2007 de către Direcția Generală de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, precum și față de împrejurarea că domnul ministru C. D. a solicitat să-i fie încetată detașarea la Ministerul Internelor și Reformei Administrative, în condițiile în care nu i-a reproșat comiterea vreunei abateri profesionale.

Prin Nota Inspecției Judiciare din data de 27 noiembrie 2007 s-a propus înaintarea acesteia Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a dispune cu privire la cererea de apărare a reputației profesionale a domnului Sîntion Marian Rolf, formulată în legătură cu activitatea sa de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative și de consilier al fostului Ministru, C. D.

Analizând cererea de apărare a reputației profesionale menționată anterior, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărârea nr. 70 din data de 24 ianuarie 2008, a hotărât următoarele:

1. Consiliul Superior al Magistraturii nu are competența de a verifica buna reputație a domnului procuror Sîntion Marian Rolf cu privire la activitățile ce vizează modul în care și-a exercitat atribuțiile postului de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

2. Consiliul Superior al Magistraturii are competența de a se pronunța cu privire la cererea de apărare a reputației profesionale a domnului Sîntion Marian Rolf, doar cu privire la aspectele ce vizează exercitarea efectivă a atribuțiilor de procuror.

3. Suspendarea procedurii soluționării cererii de apărare a reputației profesionale a domnului Sîntion Marian Rolf, până la soluționarea plângerilor penale aflate pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În considerentele acestei hotărâri s-a reținut faptul că, având în vedere cele semnalate în cuprinsul cererii de apărare a reputației profesionale, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că, în raport de dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004, nu are competența de a se pronunța asupra apărării reputației profesionale a domnului Sîntion Marian Rolf, în legătură cu aspecte ce privesc activitatea desfășurată în cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, întrucât apărarea reputației se face în legătură cu exercitarea atribuțiilor specifice funcției de judecător și procuror.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs domnul procuror Sîntion Marian Rolf, acesta formând obiectul dosarului nr. _____ al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal.

Prin decizia civilă nr. _____, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus respingerea recursului ca nefondat.

Cu privire la pct. 2 și 3 din hotărârea menționată anterior, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a precizat în considerentele acesteia, faptul că domnul procuror Sîntion Marian Rolf a relevat în cererea formulată și împrejurări cu privire la activitatea desfășurată anterior detașării în cadrul Ministerului Administrației și Reformei Administrative, considerate de acesta ca fiind de natură să-i afecteze reputația profesională pentru activitatea desfășurată ca procuror.

Cu privire la dosarul nr. _____ în legătură cu care s-a dispus suspendarea procedurii soluționării cererii de apărare a reputației profesionale a domnului Sîntion Marian Rolf, până la soluționarea plângerilor penale aflate pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Inspekția Judiciară a constatat faptul că față de domnul procuror Sîntion Marian Rolf au fost efectuate cercetări pentru fapte imputate a

fi săvârșite în calitate de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

Prin ordonanța nr. _____, în baza prevederilor art. 228 alin. 4 Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. a și d Cod procedură penală, art. 38 Cod procedură penală și art. 45 raportat la art. 42 Cod procedură penală, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de magistratul Sîntion Marian Rolf, pentru comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor publice și neglijență în serviciu, prevăzute de art. 248 și art. 249 Cod penal, întrucât faptele nu există.

Prin aceeași ordonanță, s-a mai dispus neînceperea urmăririi penale față de același magistrat, sub aspectul infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art. 248 Cod penal, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Împotriva ordonanței nr. _____ a formulat plângere procurorul Sîntion Marian, aceasta fiind respinsă ca neîntemeiată prin rezoluția nr. _____ a procurorului șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Plângerea formulată în temeiul art. 278¹ Cod de procedură penală formulată de Sîntion Marian, a făcut obiectul dosarului nr. _____ a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a fost respinsă ca fiind tardiv formulată.

Prin raportul întocmit la data de 12 iulie 2011, Inspecția Judiciară a propus respingerea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul Sîntion Marian Rolf, procuror la Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întrucât aceasta a fost formulată exclusiv în legătură cu activitatea sa de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative și de consilier al fostului ministru, C. _____ D. _____

În ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din data de 18 octombrie 2011 s-a hotărât amânarea analizării cererii de apărare a reputației profesionale.

La datele de 5 martie 2012, 6 august 2012 și 18 octombrie 2012 Inspecția Judiciară a solicitat repunerea pe rolul Consiliului Superior al Magistraturii a raportului Inspecției

Judiciare nr. 883/IJ/292/SIP/2007 privind rezultatul verificărilor efectuate cu privire la cererea de apărare a reputației profesionale a domnului procuror Sîntion Marian Rolf.

La data de 19 noiembrie 2012, domnul procuror a transmis Inspecției Judiciare copia petiției pe care a formulat-o la data de 1 noiembrie 2012 în atenția Curții Europene a Drepturilor Omului, solicitând dispunerea măsurilor legale ce se impun raportat la atribuțiile Inspecției Judiciare.

În acest context, la data de 27 noiembrie 2012, Inspecția Judiciară a reiterat cererea de repunere pe rol a cererii de apărare a reputației profesionale, apreciind că nu se mai impune suspendarea analizării acesteia, deoarece modul de soluționare a cauzelor, în care acesta are calitatea de reclamant, nu are relevanță pentru soluționarea cererii și, mai mult, judecata acestora a fost suspendată din culpa procesuală a reclamantului.

Raportul Inspecției Judiciare nr. 883/IJ/292/SIP/2007 din data de 12 iulie 2011 a fost luat în discuția Plenului Consiliului Superior al Magistraturii la data de 6 noiembrie 2014, ședință în care s-a hotărât înaintarea la Inspecția Judiciară, în vederea completării acestuia în sensul analizării aspectelor invocate de domnul procuror și care în opinia sa au adus atingere reputației sale profesionale, prin raportare la statutul procurorului.

Cu titlu preliminar, Plenul reține că prin Hotărârea nr. 9/09.03.2005 Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a dispus detașarea domnului Sîntion Marian Rolf, procuror la Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, la Ministerul Administrației și Internelor (denumire în vigoare la acea dată) pe o perioadă de 3 ani. Detașarea a încetat la data de 15 martie 2007 prin Hotărârea nr. 31 din 15 martie 2007 a Secției pentru procurori, la solicitarea Ministerului Administrației și Internelor, ca urmare a aprobării demisiei domnului Sîntion Marian Rolf din funcția de director general al Direcției Generale Anticorupție.

Prin Hotărârea nr. 67 din 03.05.2007 Secția pentru procurori a dispus detașarea domnului procuror la Ministerul Internelor și Reformei Administrative, la cererea acestei instituții, detașare încetată înainte de termen, la data de 05.11.2007, prin Hotărârea nr. 282 din 01.11.2007 a Secției pentru procurori.

În urma examinării articolelor de presă publicate la care se face referire, Plenul reține, cu titlu exemplificativ, că s-au exprimat următoarele opinii:

Cotidianul „Gândul” din 30 octombrie 2006: „Cu pile politice, judecători și procurori s-au strecurat prin detașare în ministere și alte instituții de stat, păstrându-și vechimea în magistratură pentru a pretinde pensiile speciale. Peste 200 de judecători și procurori au renunțat la robe-dar nu și la statutul de magistrat și salariul de demnitar-pentru a deveni simpli funcționari. Chichița se numește „detașare” și de ea beneficiază doar cei care au pile politice și care acum lucrează la Guvern, la Ministerul de Externe, la Ministerul de Interne sau la alte instituții publice.

În cuprinsul articolului se prezintă „câteva dintre aceste detașări, care sunt privite cât se poate de critic de majoritatea magistraților activi, obligați să îi care în spate pe colegii care cochetează cu puterea”, printre aceștia fiind enumerat și procurorul Sîntion Marin-Rolf.

Cotidianul „Gândul” în edițiile din 08 februarie și 30 octombrie 2007, face referiri prin care se lasă să se înțeleagă că procurorul Sîntion Marin-Rolf ar avea probleme de discernământ, afirmându-se despre acesta că ar fi o

La postul național de televiziune moderatoarea emisiunii intitulate „În comentariul său se referă la „lipsa de profesionalism din partea unui magistrat, om al legii despre care se spunea până mai ieri că este de o rară moralitate”, insinuând astfel că această reprezentare despre domnul procuror Sîntion Marian Rolf a fost neîntemeiată, ori nu se mai justifică. Totodată, în aceeași emisiune s-a făcut referire la un raport înaintat fostului ministru în care același procuror este prezentat ca o persoană având un

Potrivit art. 30 din Legea nr. 317/2004, republicată, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.

Reputația profesională a magistraților este definită ca fiind părerea publică, favorabilă sau defavorabilă, despre cineva sau ceva, ori felul în care este cunoscut sau apreciat, fiind strâns legată de imaginea justiției ca sistem și serviciu public.

Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice.

Pentru a afecta reputația profesională a magistratului faptele trebuie să fie în măsură să influențeze negativ și nejustificat opinia publică în legătură cu integritatea magistratului în cauză și să-l supună discreditării, afectându-i astfel reputația profesională și imaginea publică și/sau să fie de natură a altera încrederea opiniei publice în competența, imparțialitatea și corectitudinea pe care orice cetățean le așteaptă de la magistrați.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile, însă libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Dreptul la libertatea de exprimare este susceptibil de anumite restrângeri, doar în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Prin Rezoluția 1003 (1993) privind etica jurnalistică, art. 1 stabilește că suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că printre principiile de bază ale eticii jurnalismului se află și condiția ca difuzarea știrilor să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

Tot astfel, Codul deontologic al ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă, impune ziaristului obligația de a da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Lavric c. României (Cererea nr. 22231/05, Decizia din 14 ianuarie 2014) arată că „nu există îndoială că într-o societate democratică indivizii au dreptul să comenteze și să critice administrarea justiției și oficialii implicați în înfăptuirea ei. Cu toate acestea, o astfel de critică nu trebuie să treacă de anumite limite, întrucât este în interesul public ca procurorii, precum și judecătorii, să se bucure de încrederea publicului. Se poate deci să fie necesar ca statul să îi protejeze de acuzații nefondate” (punctul 35).

Plenul apreciază că domnul procuror Sîntion Marian Rolf a fost supus unei campanii de presă defăimătoare, ca urmare a muncii depuse în funcția de procuror, dovadă fiind afirmațiile jurnaliștilor care raportează activitatea sa de la Direcția Generală Anticorupție la calitatea de magistrat. Astfel, din chiar cuprinsul articolelor vizate se poate reține că referirile la activitatea de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne fac trimitere directă la calitatea de procuror a domnului Sîntion Marian Rolf.

Plenul reține că articolele de presă apărute în perioada 2006-2007 prezintă în mod tendențios situații de fapt și informații inexacte, care induc în conștiința opiniei publice o percepție negativă cu privire la activitatea și reputația profesională a procurorului, fiind de natură să afecteze autoritatea de care acesta trebuie să se bucure în exercitarea funcției sale.

De asemenea, caracterizări de genul „...” sau afirmații de genul „...” pun la îndoială probitatea morală, discernământul și capacitatea profesională a domnului procuror conturând un profil incompatibil cu funcția de magistrat, toate acestea, în mod evident, fiind în măsură să afecteze reputația profesională a procurorului și, implicit, fiind de natură să producă o scădere a prestigiului magistratului.

Aprecierile care îl prezentau pe petent ca victimă a unor manipulări politice sunt lipsite de orice temei factual dovedit, în măsura în care nu există niciun indiciu că persoana în cauză ar fi acționat sub influența vreunui interes partizan.

Inocularea în conștiința cetățenilor a faptului că un magistrat își exercită în mod abuziv prerogativele conferite de lege, creează pericolul discreditării justiției și statului de drept, ceea ce contravine necesității imperioase a întăririi justiției și statului de drept.

Una dintre componentele reputației profesionale o reprezintă și opinia pe care magistratul o creează în conștiința colectivă cu privire modul în care își exercită profesia. Atunci când încrederea societății în competența profesională a acestuia este afectată, părerea publică devine nefavorabilă, fapt ce conduce la lipsa de credibilitate a magistratului și, implicit, la știrbirea reputației sale profesionale, sens în care s-a pronunțat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea „Lavric împotriva României”.

Pe de altă parte, reacțiile jurnaliștilor, ca persoane obiective care ar fi trebuit să redea informațiile doar după verificarea acestora și ascultarea tuturor părților participante la incidente, apare disproporționată, difuzarea informațiilor fiind subiectivă, în descrierea și nararea acestora conturându-se propriile opinii ale gazetarilor, imparțialitatea acestora fiind compromisă prin exprimările și etichetele puse de aceștia, care nu sunt tocmai în concordanță cu Codul deontologic al ziaristului.

Pentru aceste considerente, Plenul va admite cererea de apărare a independenței și reputației profesionale formulate de domnul SÎNTION MARIAN ROLF, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și

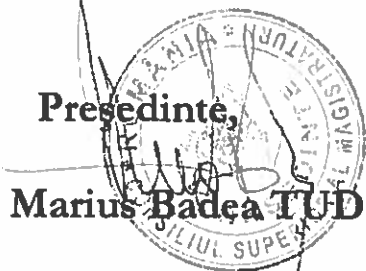
completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul SÎNTION MARIAN ROLF, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare.

Dată în București, la data de 29 aprilie 2015

Președinte,

Judecător Marius Badea TUDOSE